

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

בפני כב' הסגן נשיאה כרמי מוסק

התובעים 1. דהן שלמה
2. דהן זיוה

נגד

הנתבעות 1. אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ
2. נצבא החזקות 1995 בע"מ

פסק דין

1
2
3 לפני תביעה לפיצוי בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע, דהן שלמה, ביום 7.1.2004 עת עבד כנהג אוטובוס
4 בחברת אגד, הנתבעת מס' 1.
5

6
7 רקע
8 1. ביום 7.1.2004 ערך כמנהגו בידוק סביב אוטובוס אגד עליו היה אמור לנהוג בחניון
9 אוטובוסים, נתקלה רגלו בצינור פלסטיק שחור וקשיח שאורכו כ-30 ס"מ שהיה מחובר
10 לקרקע. התובע איבד שיווי משקל ונפל.

11 2. התובע נחבל ברגל ימין, גב תחתון ונגרם לו שבר באגן הירכיים.
12
13

14 3. הנתבעת מס' 1 היא מעבידתו של התובע. נתבעת מס' 2 היא חברת נדל"ן אשר בבעלותה
15 ובניהולה שטחי נדל"ן המוחכרים לנתבעת מס' 1 ואשר בשטח שבבעלותה ארעה התאונה
16 נשוא התביעה.

טענות הצדדים

17 4. לטענת התובע התאונה ארעה באשמתן הבלעדית של הנתבעות.
18
19

20 5. הנתבעות טוענות כי הגם שחלה על המעביד חובה לשלום עובדיו, אין מדובר בחובה
21 מוחלטת ואין במקרה זה כדי להצביע על עוולה שעוול המעביד.
22

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

- 1 כמו כן טוענת הנתבעת כי לא הופרה אף חובת בטיחות בעבודה וכי יש ליחס לתובע אשם
2 תורם.
3
- 4 נתבעת מס' 2 טוענת כי החכירה את שטח החניון לנתבעת מס' 1 שנים לפני קרות התאונה
5 (1995) ולכן אין לראותה אחראית.
6
- 7 הצדדים חלוקים הן לעניין האחריות והן לעניין הנזק.
8
- 9 **דיון**
10 9. התובע תאר את נסיבות האירוע בסעיפים 5-8 לתצהירו כדלקמן:
11
12 **"5. ערכתי בידוק בטחוני לאוטובוס קו 18...
13 6. במהלך הסריקה נתקלה רגלי בצינור שחור וקשיח אשר היה מחובר לאספלט, כפי
14 שעולה בתמונה המצ"ב אשר צולמה על ידי יום לאחר התאונה.
15 7. המדובר בחודש ינואר, כאשר בשעות הבוקר המוקדמות עדיין חשוך ומכל מקום
16 בשל צבעו של הצינור והחשיכה במקום לא ניתן היה להבחין בצינור מבעוד מועד...
17 8. כאמור, רגלי נתקלה בצינור ונפלתי ארצה על הקרקע בעוצמה. כתוצאה מכך נחבלתי
18 בעוצמה..."**
19
- 20 10. לא היו עדים לתאונה מפאת השעה המוקדמת. התובע דיווח על נפילתו ועל המפגע לסדרן
21 בסמוך לקרות התאונה והמשיך באותו יום בעבודתו כאשר הוא חש בכאבים.
22
- 23 11. מוסכם כי התאונה הינה תאונת עבודה ואינה נכנסת להגדרת "תאונת דרכים" זאת לאור
24 פס"ד רע"א 9084/05 אגד בע"מ ואח' נ' יעקב ניטל, תקדין עליון 2007(4), 1617.
25
- 26 12. התובע ביום התאונה ביצע סריקה ביטחונית כפי שתודרך ע"י מעסיקתו וכפי שמתחייב על
27 פי התקנות (ראה בעמ' 19 לפרוטוקול בעדותו של מר יצחק מזון מנהל חניון גונן בזמן
28 התאונה). לתובע לא הוקצה פנס לביצוע הפעולה וגם כיום לא מוקצים פנסים לנהגי אגד.
29
- 30 13. הסריקה בוצעה לטענת התובע בשעה 5 לפנות בוקר בחודש ינואר התאורה בחניון לא היתה
31 מספיקה בכדי להאיר את צינור הגומי השחור שהיה מחובר לאדמה בגינו מעד התובע, נפל
32 ונפצע.
33
- 34 14. לאור האמור והמתואר אני מקבל את גרסתו של התובע לנסיבות קרות התאונה.
35
- 36 **אחריות הנתבעים**
37 15. בבואנו לקבוע האם חלה האחריות האזרחית בעוולת הרשלנות על מקרה מסויים, עלינו
38 לבדוק את העניין בשלושה מישורים. המישור הראשון, האם חב המזיק חובת זהירות
39 לניזוק, במסגרת זו יש לבחון את שאלת חובת הזהירות המושגית ואת חובת הזהירות

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודה השיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

1 הקונקרטי. במסגרת המישור השני יש לבדוק האם הפר המזיק את חובת הזהירות
2 המוטלת עליו, ובמישור השלישי נבדוק האם הפרת החובה היא שגרמה לנזק.

3
4 16. בע"א 145/80, שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית, בית שמש ואח'. פ"ד לז(1), 113 קבע
5 כבוד השופט ברק (כתוארו דאז) כדלקמן:

6
7 " החובה: חובת הזהירות המושגית

8
9 3. קיומה של חובת הזהירות המושגית נקבע על-פי מבחן הצפיות. המבחן הוא,
10 אם אדם סביר "צריך היה" (OUGHT) לצפות להתרחשות הנזק. לא כל נזק
11 שניתן לצפותו צריך לצפותו (ראה: ע"א 333/56, וכן MCKEW V. HOLLAND
12 (& HANNEN & CUBBITS (SCOTLAND), LTD. (1969) AT 1623
13 הצפיות הנורמטיבית - במקום שהצפיות הטכנית קיימת הלכה למעשה - באה
14 להגביל את היקף האחריות. אמת הדבר, נקודת המוצא העקרונית היא, כי מקום
15 שניתן לצפות נזק, כעניין טכני, קיימת חובת זהירות מושגית, אלא אם כן קיימים
16 שיקולים של מדיניות משפטית, השוללים את החובה (ראה: LORD REID
17 בפרשת (HOME OFFICE V. DORSET YACHT CO. LTD. (1970)).

18
19 שיקולים אלה של מדיניות משפטית באים לאזן בין האינטרסים השונים
20 הנאבקים על הבכורה. בית המשפט מתחשב בצורך להבטיח חופש פעולה מזה
21 ובצורך להגן על הרכוש והגוף מזה. הוא מתחשב בסוג הנזק ובדרכי התרחשותו.
22 הוא לוקח בחשבון את השפעת פסיקתו על דרכי התנהגותם של הבריות בעתיד.
23 הוא שוקל את המעמסה הכספית, אשר תוטל על סוג מסוים של מזיקים או
24 ניזוקים בעקבות החלטתו. שיקולים אלה ואחרים מתאזנים בכור הכרתו
25 השיפוטית של בית המשפט, תוך שהוא שוקלם במאזני צדק, ועל-פיהם הוא קובע
26 את היקפה וגבולותיה של חובת הזהירות המושגית, אשר מהווה את השיקול
27 במקבילית הכוחות. זוהי, ללא ספק, חקיקה שיפוטית בדרגתה הטהורה ביותר.

28
29 ...

30 החובה: חובת הזהירות הקונקרטי

31
32 6. הדין מכיר בקיומה של חובת זהירות מושגית ביחסים שבין הניזוק לבין
33 המזיק. זהו תנאי הכרחי, אך לא מספיק, לקיומה של האחריות בעולת הרשלנות.
34 עדיין קמה ועומדת השאלה הנוספת, אם בין המזיק הספציפי לבין הניזוק
35 הספציפי, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, קיימת חובת זהירות קונקרטי בגין
36 הנזק הספציפי שהתרחש. במסגרת חובת הזהירות המושגית השאלה הנשאלת
37 היא אבסטרקטית. היא עוסקת בקטיגוריות שלמות של מזיקים (יצרנים,
38 מעבידים, נהגים, מורים) ושל ניזוקים (צרכנים, עובדים, הולכי רגל, תלמידים),
39 של נזקים (פיסי, כספי) ושל פעולות (מעשה, מחדל).

40
41 הבחינה מנותקת מעובדותיו הקונקרטיים של אירוע ספציפי. במסגרת חובת
42 הזהירות הקונקרטי מתחשב בית המשפט בעובדותיו המיוחדות של המקרה.
43 בית המשפט אינו שואל עצמו, אם בעלים או תופס במקרקעין חבים חובה כלפי
44 מבקר. על כך ניתנה כבר תשובה חיובית. בית המשפט שואל עצמו, אם בעלים
45 פלוני או תופס פלוני במקרקעין חבים חובה כלפי מבקר אלמוני.

46
47 7. כמו חובת הזהירות המושגית, כך גם חובת הזהירות הקונקרטי, נקבעת על-פי
48 מבחן הצפיות. השאלה היא, אם אדם סביר יכול היה לצפות - בנסיבותיו
49 המיוחדות של המקרה - את התרחשות הנזק, ואם התשובה על כך היא בחיוב, אם

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודהשיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

1 אדם סביר צריך היה, כעניין שבמדיניות, לצפות את התרחשותו של אותו נזק.
2 השאלה הראשונה היא טכנית באופיה. תשובה שלילית עליה מסיימת את
3 הבחינה, שכן באין אפשרות צפייה בפועל, אין חובת זהירות. אנחנו בתחום
4 הרשלנות ולא בתחום החובות המוחלטות. השאלה השנייה היא נורמטיבית
5 באופיה, וקשורה בהכרעה ערכית באשר למה צריך לצפות בנסיבותיו של המקרה
6 הקונקרטי.

7
8 8. בקביעתה של חובת הזהירות הקונקרטית יש לזכור, כי לא כל נזק צפוי
9 (מבחינה פיסית) הוא נזק שיש לצפותו (במישור הנורמטיבי). "אין דין שכל
10 יצירת סיכון מטילה על אדם אחריות לכל תוצאה מזיקה שתגרום בעקבותיה,
11 אפילו אפשר לחזות תוצאה כזאת מראש" (השופט ויתקון בע"א 333/56, בעמ'
12 622).

13
14 חיי היום-יום מלאים סיכונים, אשר לעתים מתממשים וגורמים נזקים, מבלי
15 שיוצרי הסיכונים יישאו באחריות בנזיקין. הטעם לכך הוא, שאותם סיכונים
16 טבעיים ורגילים הם לפעילות האנוש המקובלת, ובגיןם נקבע, כעניין של מדיניות
17 משפטית, כי חובת זהירות קונקרטית אינה מתגבשת.

18
19
20

21 חובת הזהירות הקונקרטית אינה קיימת למניעתו של כל סיכון וסיכון. הדין
22 מבחין בין סיכון סביר לבין סיכון בלתי סביר. רק בגין סיכון בלתי סביר מוטלת
23 חובת זהירות קונקרטית. ומהו סיכון בלתי סביר? הסיכון הבלתי סביר, שבגינו
24 מוטלת חובת זהירות קונקרטית, הוא אותו סיכון, אשר החברה רואה אותו במידת
25 חומרה יתירה, באופן שהיא דורשת כי ינקטו אמצעי זהירות סבירים כדי למנוע.

26
27 ...

28 הפרת חובה

29
30 17. מזיק, החב חובת זהירות קונקרטית לניזוק, אינו אחראי כלפיו בכל מקרה,
31 שבו בשל התנהגותו של המזיק נגרם נזק לניזוק. בעל חובת הזהירות "אינו ערב
32 ערבות מוחלטת לבטחון הבאים עליו... ודינו אינו דין מבטח, החייב בהטבת הנזק
33 יהא אשר יהא מקורו" (השופט זוסמן בע"א 485/60, בעמ' 1918). חובתו של
34 המזיק היא לנקוט אמצעי זהירות סבירים, ואחריותו מתגבשת, רק אם לא נקט
35 אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי הזהירות נקבעת על-פי אמות מידה
36 אובייקטיביות, המגולמות באמירה, כי על המזיק לנהוג, כפי שאדם סביר היה
37 נוהג בנסיבות העניין. אדם סביר זה אינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את
38 רמת הזהירות הראויה. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות
39 משפטית. השאלה אינה, מהו האמצעי שמבחינה פיסית מונע נזק, אלא השאלה
40 היא, מהו האמצעי שיש לדרוש כי ינקטו אותו בנסיבות העניין. על בית המשפט
41 לאזן בין האינטרס של הפרט הניזוק לביטחונו האישי, לבין האינטרס של המזיק
42 לחופש פעולה, וכל זה על רקע האינטרס הציבורי בהמשכה או בהפסקתה של
43 אותה פעילות. על בית המשפט להתחשב בסכנה ובגודלה. עליו להתחשב
44 בחשיבותה החברתית של הפעולה....

45
46 ...

47 גרימת הנזק

48 22. תנאי שלישי לאחריות בעוולות הרשלנות הוא, כי מעשהו של המזיק, אשר
49 הפר את חובתו כלפי הניזוק, גרם לזה האחרון נזק. תנאי זה מתקיים בעניין
50 שלפנינו. הפרת החובה היא הסיבה העובדתית לקרות הנזק, שכן - לולא הופרה
51 החובה, ואילו ננקטו אמצעי הזהירות הראויים - הסיכוי, כי הנזק היה נמנע, גדול
52 מהסיכוי, שהוא היה מתרחש בלאו הכי. "

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

17. ולענייננו, אין מחלוקת כי כמעבדה הנתבעת חבה בחובת זהירות מושגית כלפי התובע .
1
2
18. אין מחלוקת כי הסריקה הביטחונית היתה בהוראת המעבדה כנוהל עבודה רגיל.
3
4
19. נשאלת השאלה האם לאור נסיבות המקרה, חבה המעבדה גם בחובת זהירות קונקרטיה כלפי התובע.
5
6
20. חובתה של הנתבעת היא לנקוט אמצעי זהירות סבירים, ואחריותה מתגבשת, רק אם לא נקטה אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי הזהירות נקבעת על-פי אמות מידה אובייקטיביות, המגולמות באמירה, כי עליה לנהוג, כפי שאדם סביר היה נוהג בנסיבות העניין.
7
8
9
10
11
21. לטענת התובע הנתבעות הפרו את סעיף 28 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש), תש"ל 1970 הקובעת כי: **"...אמצעים יעילים ינקטו כדי להשיג ולקיים תאורה מספיקה ונאותה, טבעית או מלאכותית, בכל חלק ממפעל שבני אדם עובדים בו או עוברים בו..."**
12
13
14
15
22. על פי עדותו של התובע (ראה בעמ' 7,12 לפרוטוקול) ביום חורף בשעת בוקר מוקדמת לא השתמש לסריקה הביטחונית סביב האוטובוס בפנס והתאורה ההיקפית לא היתה מספקת בכדי שיוכל לראות את הצינור השחור היוצא מהקרקע ולא להיתקל בו.
16
17
18
19
20
23. כמו כן טוען התובע כי חובת הנתבעות לדאוג למעבר בטוח בשטחי החניון לרבות עפ"י הוראת סעיף 49 לפקודת הבטיחות בעבודה לא קויימה.
21
22
24. אין כל ספק כי בנסיבות העניין הימצאותו של צינור באורך כ-30 ס"מ עטוף בגומי שחור היוצא מתוך הקרקע במקום המשמש לחניית אוטובוסים ללא כל סימון, שילוט או התראה כאשר אמצעי התאורה במקום לא האירו דיו בכדי להבחין בצינור ולא ניתנו לתובע אמצעי תאורה נוספים כגון פנס, מהווה מפגע ומרגע שהתובע ניזוק, הרי שהנתבעת הפרה את חובת הזהירות.
23
24
25
26
27
28
25. תנאי שלישי לאחריות בעוולות הרשלנות הוא, כי מעשהו של המזיק, אשר הפר את חובתו כלפי הניזוק, גרם לזה האחרון נזק. גם תנאי זה מתקיים בענייננו שכן התובע נפגע מהמעשה של הנתבעת כאשר הפרה חובתה כלפיו. חובה הייתה על הנתבעת לצפות כי נזק מסוג זה עלול להיגרם עקב המפגע שנוצר בשטח.
29
30
31
32
33
34
35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

- 1
2 **אשם תורם של התובע**
3 26. טוענות הנתבעות אין מדובר בתאונה שהיא תוצאה של חשיפת התובע למכשור מסוכן ללא
4 הדרכה מספקת או אי מתן הנחיות באשר לשיטות פעולה נכונות. המדובר בתאונה שיכולה
5 היתה באותה מידה להתרחש בכל מקום אחר.
- 6
7 27. יש להבחין בין נסיבות של תאונת עבודה בהן המעביד חושף את העובד לסיכונים שהינם
8 חלק מטיב העבודה בה הוא נוטל חלק לעומת תאונה כמו במקרה דנן, בה העובד הולך
9 ונתקל בדבר מה ונפגע.
- 10
11 28. טוענות הנתבעות כי במהלך הסריקה היה על התובע לבדוק את סביבת האוטובוס בתשומת
12 לב מירבית והיה עליו להבחין בצינור כאשר היתקלותו מלמדת על פזיזות וחוסר ריכוז מכאן
13 שיש להעמיד את רשלנותו התורמת של התובע על שיעור 33%.
- 14
15 29. התובע ערך סריקה ביטחונית כנהוג כאשר בשטח הסריקה היה מפגע שלא ניתן לצפות
16 מהאדם הסביר להבחין בו ללא תאורה מתאימה בשעת בוקר מוקדמת כאשר התובע
17 מסתכל על האוטובוס עצמו לבדוק אם יש פגיעות ברכב ולא ציפה למכשול שיוצא מתוך
18 האדמה.
- 19
20 30. אין ספק כי המעבידה שהיא אחראית לחניון עצמו ניהולו אחזקתו הרחקת מפגעים וכו'
21 אחראית גם לאי סימון וסילוק המפגע ממנו נפגע התובע.
- 22
23 31. בנוסף העיד מר יצחק מזון מנהל סניף גונן בזמן התאונה בעמ' 19 לפרוטוקול:
24 "ש. אתה זוכר כמה זמן אחרי התאונה לקח לךכם להוריד את הצינור.
25 ת. במסגרת תפקידי היו אנשים שהיו אחראים על תחזוקת הסניף מכל
26 מה שמשתמע. אני ניהלתי את סניף גונן אבל לא התעסקתי בכלל,
27 הצינורות. אני יודע שזה טופל בטוח.
28 ש. יכול להיות שבוע אחרי.
29 ת. יכול להיות הכל. אני מניח במסגרת ליקויים תיקנו"
30
31
- 32
33 32. מכל האמור לעיל עולה כי לא היתה כל ידיעה קודמת לגבי המכשול וכי התובע עצמו לא
34 יכול היה להיות מודע להימצאותו של הצינור היוצא מהקרקע ולהיזהר בהתאם כמו כן,
35 הנתבעת מס' 1 תיקנה את הליקוי לאחר פציעתו של התובע.
- 36
37 33. לאור האמור איני מוצא כי לתובע אשם תורם במקרה זה.
38
39

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודה השיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

1	
2	חלוקת האחריות בין הנתבעות
3	כאמור הנתבעת מס' 1 היתה מעבידתו של התובע כמו כן בשנת 1995 נחתם הסכם חכירה בין
4	הנתבעת מס' 1 לבין הנתבעת מס' 2.
5	
6	34. התאונה ארעה בשנת 2004.
7	
8	35. מר יצחק מזון העיד לפרוטוקול (ראה בעמ' 19-20) כי כמנהל הסניף היו אנשים תחתיו שהיו
9	אחראים על תחזוקת הסניף וכי הליקוי תוקן.
10	
11	36. כמו כן העיד כי במסגרת עבודתו לא היה לו כל קשר עם חב' נצבא, הנתבעת מס' 2.
12	
13	
14	37. על פי עדותו של מר פריאל אטיאס עולה כי האחזקה השוטפת היתה מסורה לנתבעת מס' 1
15	ואילו לנתבעת מס' 2 היתה אחריות כבעלת השטח אך היא אינה אחראית לתפעול שוטף של
16	החניון (ראה עמ' 23-24 לפרוטוקול).
17	
18	38. נתבעת מס' 1 לא טענה כי בעת שהחניון הוחכר לה המפגע היה קיים, ולא הכחישה כי היא
19	טיפלה במפגע ללא כל מעורבותה של הנתבעת מס' 2, נהפוך הוא מנהל הסניף מטעם
20	הנתבעת מס' 1 העיד כי עובדים מטעמו היו אחראים לסילוק המפגע ואכן כך נעשה לאחר
21	התאונה הנדונה.
22	
23	39. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר שצורף לתצהירו של מר פריאל אטיאס
24	בעניין התקשרות בין הנתבעות הגעתי כדי מסקנה כי אין הנתבעת מס' 2 אחראית לאירוע
25	ויש לדחות את התביעה נגדה.
26	
27	נזקי התובע
28	40. התובע יליד 1954.
29	
30	41. התובע נפגע בעיקר ברגל ימין, בגב התחתון ונגרם לו שבר באגן הירכיים.
31	
32	
33	הנכות רפואית
34	42. התובע צרף מטעמו את חוות הדעת בתחום האורתופדיה הערוכה בידי ד"ר שרצר אשר קבע
35	כי לתובע נותרה נכות צמיתה בגובה 20%.
36	
37	43. המוסד לביטוח אומי קבע כי לתובע נותרה נכות צמיתה בגובה 36%. והפעיל את תקנה 15
38	במחצית.
39	

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 13786-06 דהן שלמה ואח' נ' אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ ואח'

- 1 מומחה מטעם בית המשפט בתחום האורטופדיה, ד"ר ליבני קבע כי לתובע נותרה נכות
2 צמיתה בגובה 15%.
- 3
- 4 מומחה מטעם בית המשפט בתחום הניירולוגיה, פרופ' תמיר בן חור קבע כי לתובע נכות
5 צמיתה בגובה 5%.
- 6
- 7
- 8 המומחים לא נחקרו על חוות דעתם.
9
- 10 **נכות תפקודית**
- 11 התובע עובד כנהג אוטובוס.
12
13
- 14 פרופ' בן חור קובע בחוות דעתו כי בבדיקה יש חסר תחושותי ואין חולשה מוטורית. עיקר
15 ההפרעה התפקודית נובעת מהכאבים הקשורים לפריצת הדיסק.
16
- 17 ד"ר ליבני קובע בחוות דעתו כי למעט הרמת משאות כבדים, אין מניעה לדעתו שהתובע
18 יעסוק בעבודתו כנהג אוטובוס.
19
- 20 מכאן שאני קובע כי לתובע נכות תפקודית בגובה 15% וזאת גם בהתחשב בעובדה כי התובע
21 לא חזר לעבודתו מבחינת שעות עבודה עד היום, הוא עבר ניתוח פריצת דיסק וסובל מבעיות
22 גב, דבר שמגביל את כושר עבודתו כנהג אוטובוס.
- 23 **כאב וסבל**
- 24 בהתחשב באחוזי הנכות אני קובע בראש נזק זה פיצוי בגובה 56,000 ₪ (מעוגל).
25
- 26 **הפסד שכר לעבר**
- 27 התובע עבד עובר לתאונה וממשיך לעבוד אצל הנתבעת מסי' 1.
28
29
- 30 עלפי דיווחי טופס 106 השתכר בשנת 2001 סך של 187,633 ₪, בשנת 2002 סכום של
31 188,458 ₪, ובשנת 2003 סכום של 215,260 ש"ח.
32
- 33 הממוצע השנתי עומד על סכום של 197,117 ₪, 16,426 ₪ לחודש. יש לשערך להיום ועל כן
34 אני מעמידו על 20,000 ₪ לחודש.
35
36

